

УДК 351:32.019

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-9947-9389>

Василик Л.Є., Чернівецький національний університет імені Ю. Федьковича

ФІКСЕР: ПРОБЛЕМА МЕДІАПРАВОВОГО ВРЕГУЛЮВАННЯ

Із початком повномасштабного вторгнення РФ до України приїхали сотні іноземних журналістів, які потребували підтримки фіксерів. Без фіксерів зарубіжні медіа не могли б отримувати необхідну інформацію. Але коли журналісти працюють в зоні бойових дій і їхній статус загалом окреслений в медіаправі, то статус фіксера ніяк не регулюється. У статті робиться огляд сучасного українського законодавства та нормативних документів, а також робіт сучасних дослідників та аналітиків для того, щоб дати визначення професії фіксера, а також їхнього статусу. Виявлено, що в українському медіазаконодавстві відсутні згадки про фіксерів (ідеться про недавно прийнятий Закон України «Про медіа», а також давніші закони «Про інформацію», «Про державну підтримку медіа, гарантії професійної діяльності та соціальний захист журналіста»). Також професія або спеціалізація фіксера відсутня в Національному класифікаторі професій. Єдину згадку про фіксерів вдалося знайти у наказі Головнокомандувача ЗСУ Валерія Залужного № 73. Розглядаються також можливі синоніми до слова фіксер, які можуть допомогти у його визначенні: продюсер, локальний продюсер, медіаменеджер. Наводяться аргументи щодо врегулювання на законодавчому рівні прав фіксерів та журналістів – зокрема на захист життя та здоров'я. Це дасть змогу фіксерам отримувати страхування, доступи до певних локацій. Окремим питанням є захист авторського права. Також у випадку врегулювання статусу фіксера виникне й питання журналістської етики, якої ці фахівці будуть зобов'язані дотримуватися. На основі вивчених матеріалів робиться рекомендація щодо внесення змін у Закон України «Про медіа». Також зафіксовані ознаки саморегуляції фіксерів, тож ця медійна ніша сама поступово структурується. Виявлено, що в Україні з'явилися спільноти й організації, в межах яких фіксери співпрацюють та допомагають один одному. Наприклад, одеська організація Fixers UA. Однак відсутність правового статусу є щоденною проблемою, з якою зіштовхуються українські фіксери, тому наступним кроком має бути їх належна медіаправова інституціалізація.

***Ключові слова:** повномасштабне вторгнення РФ, фіксер, міжнародна журналістика, інформаційне право*

Постановка проблеми в загальному вигляді. Сьогодні сотні іноземних журналістів висвітлюють російське вторгнення в Україну. З багатьма ними працюють українські фіксери, які допомагають знаходити потрібні джерела інформації, розуміти контекст подій, налагоджувати контакт з людьми. Без фіксерів зарубіжні медіа не могли б отримувати необхідну інформацію. Але коли журналісти працюють в зоні бойових дій і їхній статус загалом окреслений в медіаправі, то статус фіксера ніяк не регулюється. А це посилює ризики для людей, які беруть на себе непростий обов'язок — бути фіксером на війні. Екстремальні обставини, в яких опинилася Україна, оголили вразливі місця в розумінні роботи цих людей, тому актуально розглянути проблему з позиції медіаправа, систематизувати інформацію про діяльність фіксерів та окреслити шляхи вирішення проблеми, в чому і полягає **мета** цього дослідження.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Німецька медіадослідниця Йоганна Маск пише: «На відміну від стрингерів (позаштатних кореспондентів), чиє ім'я час від часу згадують, роблять співавторами журналістських робіт чи наймають на роботу в медіакомпанії, фіксери беруть участь у підготовці журналістських матеріалів, але не в процесі написання чи виробництва... Вони займають одну з найнижчих ланок в ієрархії створення міжнародних новин, і досі медіадослідники їх не вивчали» [17]. Український фіксер Орест Семотюк теж вважає, що це «новий досвід для всіх» [13]. Переглянувши українське медіазаконодавство, ми не знайшли згадки про фіксерів ні в недавно прийнятому Законі України «Про медіа», ні в давніших законах «Про інформацію», «Про державну підтримку медіа, гарантії професійної діяльності та соціальний захист журналіста». Більше того, навіть фаху фіксера в Україні офіційно не існує — в Національному класифікаторі професій такого поняття немає: ні професії, ні

спеціалізації. Чи не єдина офіційна згадка про фіксерів міститься в наказі Головнокомандувача ЗСУ Валерія Залужного № 73 «Про організацію взаємодії між Збройними Силами України, іншими складовими сил оборони та представниками засобів масової інформації на час дії правового режиму воєнного стану». Фіксер тут визначений як людина, яка надає «інформаційну підтримку роботі іноземних журналістів і має відповідний лист від керівника їхнього засобу масової інформації» [10].

Виклад основного матеріалу. Журналістика змінюються, медійні реалії диктують свої вимоги, за якими, очевидно, медіаправо не встигає. Наприклад, у нас з'явилася нова професія - фахівець з супроводу ветеранів війни та демобілізованих (професійний стандарт розроблено за ініціативи Мінветеранів). Проте статус фіксера залишається і досі нерегульованим. Розглянемо визначення, які вживаються на позначення поняття «фіксер». Так, за словами виконавчої директорки Інституту масової інформації Оксани Романюк, синонімом до слова фіксер можна поняття «продюсер» [3]. Фіксерка Еміне Зіятдінова пропонує термін «медіаменеджер», у проєкті «Українег» визначення «локальний продюсер» [5]. Софія Кочмар, яка як фіксерка співпрацювала з каналами CBS та BBC, вважає, що «варто розрізнити поняття фіксера та локального продюсера» [16], бо: «Фактично, це все є продюсерською й журналістською роботою. Тобто це ширше, ніж суто фіксерство. Тому я вважаю, що нам необхідно вводити поняття саме локального продюсера» [16]. Такий термін, до речі, вживається і в світовій журналістиці. Але це все умовні назви, які використовуються медійниками-практиками, в медіаправі вони не інституціалізовані. Вважаємо, що на рівні українського законодавства важливо врегулювати статус фіксерів. По-перше, щоб урівняти їх з журналістами в праві на захист життя та здоров'я. Законодавство України передбачає виплати від держави на випадок поранення або смерті журналіста під час виконання професійних обов'язків. Відповідно до ч.ч. 5 і 6 ст. 18 ЗУ «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів»: «У разі загибелі (смерті) журналіста під час виконання ним професійних обов'язків членам сім'ї загиблого (померлого), а в разі відсутності сім'ї його батькам та утриманцям з державного бюджету виплачується одноразова грошова допомога в розмірі 100 прожиткових мінімумів, встановлених законом для працездатних осіб на час виплати цієї суми, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України. У разі поранення (контузії, травми або каліцтва), заподіяного журналісту під час виконання ним професійних обов'язків, йому виплачується з державного бюджету одноразова грошова допомога в розмірі до 50 прожиткових мінімумів, встановлених законом для працездатних осіб на час виплати цієї суми, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України» [5]. На жаль, на фіксера такий захист не розповсюджується. При тому, що в Україні є загиблі фіксери. З початку повномасштабного вторгнення загинули Богдан Бітік, який працював з італійським журналістом газети «La Repubblica» Коррадо Дзуніно [15], фіксерка Олександра Кувшинова, яка співпрацювала з «Fox News» [4].

Українському медіапростору, фахівцям з медіаправа варто легалізувати фіксерів як журналістську професію. На нашу думку, ці люди беруть участь у створенні журналістського матеріалу, хоча й не впливають на його зміст. Відповідно до статті 1 Закону України «Про державну підтримку медіа, гарантії професійної діяльності та соціальний захист журналіста»: «Журналіст професійно збирає, одержує, створює, редагує, поширює і забезпечує підготовку інформації для медіа. Статус журналіста підтверджується відповідним документом, в якому вказана необхідна інформація (назва та вид медіа, його ідентифікатор у Реєстрі суб'єктів у сфері медіа або найменування професійної чи творчої спілки, фото, прізвище, ім'я та по батькові журналіста, номер документа, дату видачі і строк його дії, підпис особи, яка видала документ)» [5]. Поки ж у законодавстві статус фіксера не прописаний, тому на сьогодні йому бажано отримати статус журналіста, вступивши до НСЖУ, медіапрофспілки чи увійшовши в штат видання з отриманням посвідчення. Проте на практиці це не так легко, до того ж, не всі фіксери є журналістами, дехто має зовсім інший фах. Так, серед українських фіксерів є перекладачі, психологи, політологи, соціологи, військові, часто навіть звичайні місцеві мешканці, які добре орієнтуються в місцевості.

По-друге, якщо журналісти мають право на страхування за рахунок медіакомпанії, або коштами спеціальних фондів, наприклад, Міжнародного фонду страхування журналістів (МФСЖ). Через невизначений правовий статус фіксерам важко отримати страхування життя. Навіть якщо нещасний випадок трапився під час роботи фіксера, журналіста за фахом, на іноземне видання, то до такого факту можуть бути питання. Тож фіксерам варто прагнути офіційно оформляти свої робочі стосунки з іноземними медіа, пояснюючи їхнім редакторам, що такий документ потрібен для виплат з боку України, а не з боку їхнього видання. В Україні зазвичай фіксери працюють як ФОП або на підставі цивільних договорів з іноземними медіа. У них немає трудових відносин з редакціями. Це означає, що іноземні редакції не мають опікуватися їхнім страхуванням, бо вони не є штатними працівниками їхнього медіа. Тому фіксерам доводиться самим турбуватися про себе. Медіаюрист Роман Головенко зазначає: «Якщо

іноземне медіа не погоджується, варто спробувати отримати підтвердження через документальне засвідчення з боку профільної української організації (місцева організація медіапрофспілки чи спілки журналістів). Але ці аспекти необхідно ще попередньо проговорити з керівництвом цих організацій» [2]. Через відсутність гарантій безпеки і значні ризики фіксери не завжди ризикують працювати в найбільш небезпечних зонах. Їм потрібен правовий статус, щоб мати мінімальні безпекові гарантії.

По-третє, донедавна не було ніякого законодавчого підтвердження, що давало б змогу фіксерам отримувати доступи до певних локацій, Через те, що фіксери не вважалися журналістами, їм також довго не надавали акредитацію. Тільки на на третьому році війни їх нарешті почали акредитували, вказуючи їхній рід занять. Але при цьому діє вимога: мати офіційне підтвердження від конкретного медіа, з яким вони працюють. Для фіксерів це також може бути складно, бо вони часто виконують свої обов'язки без жодних офіційно оформлених договорів, не мають страховок і гарантій компенсацій на випадок поранення чи загибелі. Та й іноземні медіа, які короткочасно, принагідно користуються послугами фіксерів, не завжди зацікавлені в офіційному оформленні їхньої праці. Ще складніше отримати якісь гарантії, коли фіксер працює не з конкретним виданням, а є фрілансером.

По-четверте, серед мінусів законодавчого неврегулювання цієї професії є й питання авторства. Фіксери допомагають створювати історії, але не є співавторами контенту. Журналісти не завжди згадують їх дотичність до матеріалу, попри те, що вони їх «фіксять»: продумують актуальні теми, підказують їх журналістам, долучаються до планування наративу, знаходять джерела, контакти та передаючи їх медійникам, організують спілкування з героями, продумують локації, доступ... Саме від фіксерів залежить, яку інформацію, який матеріал зробить журналіст, вони впливають на відзнятий сюжет. Фіксер Мар'ян Присяжнюк вважає: «Якби нас не було, то журналіст би не знав, що важливе і чому, який контекст» [11]. Фіксерка Ольга Подорожна наголошує: «Журналісти приїжджають з різних країн, зовсім інших контекстів. І на це треба зважати. Що вони чують у себе в новинах? Яка зараз політична ситуація? Що турбує їхнє суспільство? Про що вони говорять, чим цікавляться і що для них важливо? Місія фіксера — допомогти розібратись в ситуації, пояснити передумови, різні кути зору» [11]. Саме локальний продюсер, за її словами, має пробиратися через необізнаність і незнання, пояснити контекст. На зарубіжному рівні також статус фіксера не є достатньо регульованим. Йоанна Маск зазначає: «Вони можуть бути дуже важливими, адже вказують журналісту на недооцінені аспекти теми» [17]. Тож вважаємо, що їм потрібне більше визнання, не менше, ніж в журналістів. Йогана Маск вважає, що: «оскільки фіксер, на відміну від стрингера, не пише та не виробляє матеріалів, постає запитання: де закінчується посередництво у новинах? У який момент фіксер відмовляється від відповідальності та передає історію, в яку вклав чи вклала стільки планування, роботи та досвіду, комусь іншому (журналісту)?..» [17] На її думку, фіксери є «настільки ж маргіналізованими, наскільки важливими» [17]. Однак, варто зауважити, що все ж ІА Reuters з 2001 року вручає щорічну міжнародну премію за кращу фіксерську роботу, ставлячи їхню діяльність на рівень з журналістською.

По-п'яте, виділимо ризики у сфері журналістської етики, з якою фіксери, які не мають журналістського досвіду, можуть бути не обізнані. Як пише фіксерка Надія Суша, у цій професії є випадкові люди, фіксери-«одноденки», які «не налаштовані на побудову довготривалих стосунків із військовими, не зацікавлені викликати довіру. Тому порушують закон, пролізають нишком на позиції, вдаються до підкупу військових, зчиняють скандали, коли їхню несанкціоновану зйомку переривають, залякують міжнародним скандалом. Такі люди іноді взагалі не орієнтуються, як побудована робота цивільної преси із бригадами ЗСУ. Переважно такі скандали вчиняють люди, які до того не працювали у зоні бойових дій. Вони не знають правил роботи у прифронтових зонах, можуть наражати на небезпеку і себе, і українських військовослужбовців» [14]. Виходячи із власних спостережень за роботою фіксерів, зауважимо, що не у всіх є розуміння інформаційної гігієни, етичних та безпекових для України стандартів, адже вони могли працювати в далеких від медіа сферах. Також вони можуть не враховувати, що під час воєнного стану є кадри, які заборонено показувати, є інформація, яка може допомогти ворогу. Також вони можуть не бути знайомі із 73-ім наказом головнокомандувача ЗСУ, який регламентує роботу медіа під час війни. Наталія Курдюкова, представниця Kharkiv Media Hub, засвідчує: «багато з них — це люди без досвіду. Тобто, вони знають іноземну мову, але не розуміють ні журналістику, ні контекст» [12]. Також є випадки затримання фіксерів: у квітні 2023 року правоохоронці затримали чоловіка, який видавав себе за «фіксера» та дистанційно співпрацював з редакцією проросійського інформагентства «Бел.ру» [12]. Робимо висновок, що фіксерам потрібне знання і медіаправа, і журналістської етики. Вважаємо, що фіксерів необхідно навчати медіанавичкам, розумінню інформаційної політики в зонах бойових дій, основам та стандартам журналістики. Такий проект із навчання фіксерів діє у Deutsche Welle.

Представниця Нацради у Чернівецькій області Любов Нечипорук вважає, що, очевидно, потрібно вносити зміни у Закон України «Про медіа»: коли закон розроблявся, таке питання ще не дискутувалося, але журналістика змінюється і диктує запит, тож слід реагувати на виклики. Наразі професійні фіксері самостійно об'єднуються, цей ринок, ця медійна ніша сама поступово структурується. З'явилися спільноти й організації, в межах яких фіксері співпрацюють та допомагають один одному. Наприклад, одеська організація Fixers UA. Однак відсутність правового статусу є щоденною проблемою, з якою зіштовхуються українські фіксері, тому наступним кроком має бути їх належна медіаправова інституціоналізація.

Висновки. Отже, у статті були вивчена практика визначення поняття фіксер, виявлено, що в українському законодавстві та національному класифікаторі професій відсутнє будь-яке визначення цього поняття, що ускладнює роботу фіксерів. Виявлено, що на сьогодні існують різні підходи до визначення фіксерства, найчастіше трапляються такі поняття, як: продюсер, локальний продюсер, медіаменеджер. Встановлено, що врегулювання прав фіксерів на законодавчому рівні має сприяти реалізації права на захист життя та здоров'я, а також отриманню страхування, доступу до певних локацій, полегшеній акредитації, можливості захистити авторське право. Також припускається, що регулювання статусу фіксера дозволить наголосити на важливості дотримання ними Кодексу етики українського журналіста.

Бібліографічний список:

1. Воюта Д. Фіксері: як не стати інструментом в руках ворога URL: <https://cedem.org.ua/consultations/fiksery/>
2. Головенко Р. Компенсації для фіксерів у разі поранення чи загибелі. IMI. URL: <https://imi.org.ua/monitorings/kompensatsiyi-dlya-fikseriv-u-vypadku-poranennya-chy-zagybeli-i45054>
3. Грицай М. Фіксері на війні. Невидимі продюсери закордонних медіа. *Media Sapiens*. URL: <https://ms.detector.media/trendi/post/32917/2023-09-11-fiksery-na-viyni-nevydymi-prodyusery-zakordonnykh-media/>
4. Загибла фіксерка Fox News повідомляла, що росіяни ціляться в журналістів. *Детектор медіа*. URL: <https://detector.media/infospace/article/197551/2022-03-16-zagybla-fikserka-fox-news-povidomlyala-shcho-rosiyany-tsilyatsya-v-zhurnalistiv/>
5. Закон України Про державну підтримку медіа, гарантії професійної діяльності та соціальний захист журналіста. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/540/97-%D0%B2%D1%80#Text>
6. Закон України Про інформацію URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text>
7. Закон України Про медіа. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2849-20#Text>
8. Класифікатор професій. URL: <https://www.me.gov.ua/Profession/List?lang=uk-UA&id=d4162ef8-2771-4ac5-99ef-1d4b6f5336af&tag=KlasifikatorProfesii-Poshuk>
9. Лавришин Ю., Семенюта І., Склярєвська Г. Місцеві. Як українські локальні продюсери працюють під час війни. *Детектор медіа*. URL: <https://detector.media/community/article/213568/2023-06-30-mistsevi-yak-ukrainski-lokalni-prodyusery-pratsuyut-pid-chas-viyny/>
10. Наказ Головнокомандувача ЗСУ Валерія Залужного № 73 «Про організацію взаємодії між Збройними Силами України, іншими складовими сил оборони та представниками засобів масової інформації на час дії правового режиму воєнного стану» URL: https://www.mil.gov.ua/content/mou_orders/nakaz_73_zi_zminamu.pdf
11. Небезпечна і важлива робота: як фіксері поширюють українські контексти за кордон URL: <https://www.ukrainer.net/ukrainski-fiksery/>
12. Прокопенко С., Лобанюк Д., Глушко Д. Порушення прав, безпека та невизначений статус: болі фіксерів в Україні URL: <https://gwaramedia.com/porushennya-prav-nebezpeka-ta-neviznachenij-status-bil-fikseriv-v-ukraini/>
13. Семотюк О. Українські фіксері та іноземні журналісти в умовах війни: новий досвід для всіх URL: <https://idpo.org.ua/articles/4649-ukra%D1%97nski-fikseri.html>
14. Суха Н. Бронік, совість і легкі гроші. Хто такі фіксері і як вони допомагають на війні URL: <https://gmt.media/special-project/hto-taki-fiksery-i-yak-vony-dopomagayut-na-vijni/>
15. Український продюсер La Repubblica Богдан Бітік загинув у херсоні внаслідок російської атаки. *IMI*. URL: <https://imi.org.ua/news/ukrayinskyj-prodyuser-la-repubblica-bogdan-bitik-zagynuv-u-hersoni-vnaslidok-rosijskoyi-ataky-i52405>
16. Шалія М. Той, хто все вирішить. Як це — бути фіксером під час війни URL: <https://mediamaker.me/toj-hto-vse-vyrishyt-yak-cze-buty-fikserom-pid-chas-viyny-6431/>
17. Mack Johanna. Fixers: the unsung heroes of international news reporting URL: <https://en.ejo.ch/ethics-quality/fixers-the-unsung-heroes-of-international-news-reporting>

References:

1. Voyuta, D. (2023). Fiksery: yak ne staty instrumentom v rukakh voroha URL: <https://cedem.org.ua/consultations/fiksery/>
2. Holovenko, R. (2022). Kompensatsiyi dlya fikseriv u razi poranennya chy zahybeli. *IMI*. URL: <https://imi.org.ua/monitorings/kompensatsiyi-dlya-fikseriv-u-vypadku-poranennya-chy-zagybeli-i45054>

3. Hrytsay M. (2023). Fiksery na viyni. Nevydymi prodyusery zakordonnykh media. *Media Sapiens*. URL: <https://ms.detektor.media/trendi/post/32917/2023-09-11-fiksery-na-viyni-nevydymi-prodyusery-zakordonnykh-media/>
4. Detektor media. (2022). Zahybla fikserka Fox News povidomlyala, shcho rosiyany tsilyatsya v zhurnalistiv. URL: <https://detector.media/infospace/article/197551/2022-03-16-zagybla-fikserka-fox-news-povidomlyala-shcho-rosiyany-tsilyatsya-v-zhurnalistiv/>
5. The Law of Ukraine on State Support of Media, Guarantees of Professional Activity and Social. Protection of Journalists (1997). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/540/97-%D0%B2%D1%80#Text>
6. The Law of Ukraine on Information (1992). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12#Text>
7. The Law of Ukraine on Media (2022). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2849-20#Text>
8. Classifier of Professions (2024). URL: <https://www.me.gov.ua/Profession/List?lang=uk-UA&id=d4162ef8-2771-4ac5-99ef-1d4b6f5336af&tag=KlasifikatorProfesii-Poshuk>
9. Lavryshyn, Yu., Semenyuta, I., Sklyarevska, H. (2023). Mistsevi. Yak ukrayinski lokalni prodyusery pratsyuyut pid chas viyny. *Detektor media*. URL: <https://detector.media/community/article/213568/2023-06-30-mistsevi-yak-ukrayinski-lokalni-prodyusery-pratsyuyut-pid-chas-viyny/>
10. Order of the Commander-in-Chief of the Armed Forces of Ukraine «About the organization of interaction between the Armed Forces of Ukraine, other components of defense forces and representatives of mass media during the legal regime of martial law» (2022). URL: <https://www.mil.gov.ua/content/zmi/ORDER%2073-English.pdf>
11. Nebezpechna i vazhlyva robota: yak fiksery poshyryuyut ukrayinski konteksty za kordon (2023). URL: <https://www.ukrainer.net/ukrayinski-fiksery/>
12. Prokopenko, S., Lobanyuk D., Hlushko D. (2023). Porushennya prav, nebezpeka ta nevyznachenyy status: boli fikseriv v Ukrayini URL: <https://gwaramedia.com/porushennya-prav-nebezpeka-ta-nevyznachenij-status-bil-fikseriv-v-ukraini/>
13. Semotyuk, O. (2022). Ukrayinski fiksery ta inozemni zhurnalisty v umovakh viyny: novyy dosvid dlya vsikh URL: <https://idpo.org.ua/articles/4649-ukra%D1%97nski-fikseri.html>
14. Sukha, N. (2023). Bronik, sovist i lehki hroshi. Khto taki fiksery i yak vony dopomahayut na viyni URL: <https://grnt.media/special-project/hto-taki-fiksery-i-yak-vony-dopomagayut-na-vijni/>
15. Ukrayinskyy prodyuser La Repubblica Bohdan Bitik zahynuv u khersoni vnaslidok rosiyskoyi ataky. (2023). *IMI*. URL: <https://imi.org.ua/news/ukrayinskyj-prodyuser-la-repubblica-bogdan-bitik-zagynuv-u-hersoni-vnaslidok-rosiyskoyi-ataky-i52405>
16. Shaliya, M. (2023). Toy, khto vse vyrishyt. Yak tse — buty fikserom pid chas viyny URL: <https://mediamaker.me/toj-hto-vse-vyrishyt-yak-cze-buty-fikserom-pid-chas-vijny-6431/>
17. Mack Johanna. (2020). Fixers: the unsung heroes of international news reporting URL: <https://en.ejo.ch/ethics-quality/fixers-the-unsung-heroes-of-international-news-reporting>

Vasylyk L. Fixer: the Problem of Media Legal Regulation

With the beginning of the full-scale invasion of the Russian Federation, hundreds of foreign journalists, who needed the support of fixers, came to Ukraine. Without fixers, foreign media could not get the necessary information. But when journalists work in a war zone and their status is generally outlined in media law, the status of a fixer is not regulated in any way. The article reviews modern Ukrainian legislation and regulatory documents, as well as the works of modern researchers and analysts in order to define the profession of a fixer, as well as their status. It was found that there are no mentions of fixers in Ukrainian media legislation (it concerns the recently adopted Law of Ukraine «On Media», as well other laws «On Information», «On State Support of Media, Guarantees of Professional Activity and Social. Protection of Journalists»). Also, the profession or specialization of a fixer is not in the National Classifier of Professions. The only mention of fixers could be found in order No.73 of the Commander-in-Chief of the Armed Forces of Ukraine Valery Zaluzhnyi. Possible synonyms for the word fixer, that can help in its definition, are also considered in the paper: producer, local producer, media manager. There were some arguments given for regulating the rights of fixers and journalists at the legislative level in Ukraine. In particular, for the protection of life and health. This will allow fixers to get insurance, access to certain locations. Copyright protection is a separate issue. Also, in the case of fixing the status of the fixer, the question of journalistic ethics will arise, which these specialists will be obliged to adhere to. Based on the studied materials, a recommendation is made to amend the Law of Ukraine «On Media». There are also signs of self-regulation of fixers, so this media niche is gradually structuring itself. It was found that communities and organizations have appeared in Ukraine, within which fixers cooperate and help each other. For example, the Odesa organization Fixers UA. However, the lack of legal status is a daily problem faced by Ukrainian fixers, so the next step should be their proper media legal institutionalization.

Keywords: *full-scale invasion of the Russian Federation, fixer, international journalism, information law*